

Ændringsforslag Nr. 26.

Da Medslagningen i § 8 er paabudt af Hensyn til de nævnte farlige Sygdommes store Smitsomhed, for at afværge de betydelige Tab og Ulykker, som derved vil kunne afstedkommes for hele Landet, saavel ved Sygdommenes videre Udbredelse som ogsaa ved Standsning af Handelsomsætningen, og da Udgifterne i den Anledning affholdes ikke alene i vedkommende Egnss Interesse, hvor Sygdommen tilfældig først er opstaaet, men tillige for hele Landets Skyld, formener Udvalget, at der fra et principmæssigt Standpunkt Intet lod sig indvende mod at lade Staten bære den hele med Medslagningen forbundne Udgift, men da en sliq Forandring i de gjældende Bestemmelser maa antages at kunne blive en væsentlig Hindring for Lovforslagets Fremme fra Regjeringens Side, hvad Udvalget vilde beklage, har dets Flertal, der heller ikke kan negte, at der fra et mere praktisk Standpunkt kan tale en Del for at lade Kommunerne bære en Part af de omhandlede Udgifter, indskrænket sig til at forhøje Statens Andel fra Halvdelen til Totrediedel, hvorfor tillige den Omstændighed turde tale, at Udgifterne kunne blive noget større efter Lovudkastet end efter den gjældende Lov, dels paa Grund af, at der i § 8 er optaget et Par Sygdomme, (miltbrandartet Rosen og Svinedifteritis), hvor Medslagning ikke tidligere var paabudt, dels ogsaa som Følge af flere mere skjærpende Bestemmelser med Hensyn til Kontrollen og Foranstaltningerne mod Sygdommenes Udbredelse, hvad forøvrigt maa billiges, men hvorved dog Byrderne ikke blot for de enkelte Besætningsseiere, men ogsaa for de i Forveien haardt bethyngede Amtsfond og Kommuneskasser i Kjøbstæderne yderligere ville forøges. —

Et Mindretal (Breinholt, Caspersen og Grifstrup), som ganske kan slutte sig til Flertallets foranstaaende Udtalelse om det Principrigtige i at lade Statskassen bære alle ved Medslagningen forbundne Udgifter, formener, at dette Hensyn bør være det afgjørende, og har derfor stillet et Forslag i

Udvalgenes Betænkninger.

den Retning Nr. 25, hvilket Flertallet af de ovenanførte Grunde dog ikke har kunnet tiltræde.

Til § 10.

Ændringsforslag Nr. 30.

Udvalget har forandret § 10 saaledes, at Anmeldelsespligten i det enkelte Sygdomstilfælde bibeholdes ved de under A. nævnte Sygdomme, medens det har ment, at det vilde være for byrdefuldt for Befolkningen, lige overfor de under B. nævnte jevnlig forekommende Sygdomme, hvorfor det har foreslaaet, at Anmeldelsespligten kun skal finde Sted, naar Sygdommen breder sig i Besætningen. — Udtrykket „breder sig“ kunde maaſte synes at savne behørig Stringens, men Udvalget har dog ikke troet, at det vil give Anledning til Tvivl i det enkelte Tilfælde, eller at det lige overfor den formelle Anmeldelsespligt vil faae nogen Betydning, idet det maa bero paa de foreliggende Omstændigheder, om et større eller mindre Antal Dyr i Besætningen skal være angrebet for at Sygdommen kan siges at brede sig.

Ændringsforslag Nr. 31.

Et Mindretal (Grifstrup) har bestræbt sig for at mødes med Flertallet i de ikke saa foreliggende Ændringer, for derigjennem at naae til en fælles Indstilling af det fremkomne Lovforslag. Smidlertid har det ikke været muligt i Udvalget at opnaa Enighed om et ikke uvæsentligt Led i nærværende Forslag, nemlig Spørgsmaalet om Tuberkulosen hos Kvæg og Svin. Denne Sygdom, der ikke tidligere har været optaget i Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, har i de senere Aar antaget saadanne Dimensioner, at Ingen, der har det mindste Kendskab til dette Forhold, kan være blind for den ikke ringe Skade, den allerede nu paafører vort Husdyrhold samt den Fare, der kan være forbunden med ikke at træffe energiske Forholdsregler for at